

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges, idet 71 stemte for, 21 imod; 48 stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om investeringsfonds.

(Lovforslag nr. L 127. Fremsat 25/2 82. Første behandling 11/3 82. Betænkning 23/4 82. Anden behandling 30/4 82).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges, idet 71 stemte for, 64 imod; 5 stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om midlertidigt fradrag for visse erhvervs-mæssige investeringer.

(Lovforslag nr. L 128. Fremsat 25/2 82. Første behandling 11/3 82. Betænkning 23/4 82. Anden behandling 30/4 82).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 76 stemmer mod 64.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Begrænsning af fradragsretten for løbende ydelser).

(Lovforslag nr. L 129. Fremsat 24/2 82. Første behandling 11/3 82. Betænkning 30/4 82. Anden behandling 4/5 82. Tillægsbetænkning 4/5 82).

Der var stillet 2 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Hagen Hagensen (KF):

Vi har i tillægsbetænkningen givet udtryk for, at vi nærmere ville redegøre for vores stilling til ændringsforslagene ved tredje behandling. Jeg kan oplyse, at vi vil stemme for de af ministeren stillede ændringsforslag, der er en forbedring vedrørende de gensidigt bebyrdende aftaler, selv om vi må beklage, at man fortsat holder stiftelser m.v. udenfor. Det er dog en forbedring, som vi vil stemme for.

Det ændrer ikke på vores stilling i øvrigt. Vi vil indstille lovforslaget som helhed til forkastelse og altså stemme imod.

Fogh Rasmussen (V):

Venstre har i tillægsbetænkningen oplyst, at vi vil redegøre for vores stilling til forslaget her ved tredjebehandlingen. Jeg skal sige,

[Fogh Rasmussen]

at de ændringsforslag, der er stillet af ministeren, kan vi støtte ud fra den betragtning, at de trækker en lillebitte gifttand ud af dette i øvrigt helt urimelige forslag. Vi kan som sagt støtte ændringsforslagene, men vi vil under alle omstændigheder indstille lovforslaget til forkastelse.

Bollmann (CD):

Jeg skal blot meddele, at også vi kan støtte ministerens ændringsforslag, men at vi stemmer imod lovforslaget ved den endelige afstemning.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det radikale venstre har på intet tidspunkt støttet noget forslag om ændringer, hverken i den ene eller i den anden retning. Vi har stemt imod samtlige ændringsforslag, og det agter vi fortsat at gøre. Jeg vil gerne senere begrunde, hvorfor vi mener, at dette lovforslag ikke bør gennemføres.

Glistrup (FP):

De ændringsforslag, vi her debatterer, er jo for 90 pct.s vedkommende eller måske for 95 pct.s vedkommende en imødekommelse af det ændringsforslag, som fremskridtspartiet tog initiativet til, og som senere de konservative gik med på i betænkningen. Dengang hed det ændringsforslag nr. 1, og bevares, det blev nedstemt i tirsdags. Men den, der overvinder sig selv, er som bekendt større end den, der indtager en stad. Også i denne sag kan jeg takke skatteministeren for, at han i de mellemliggende dage er kommet til det resultat, at i det store og hele var det et godt ændringsforslag, fremskridtspartiet stillede i tirsdags. Det var åbenbart en fejltagelse, at skatteministeren og hans parti stemte imod i tirsdags. Det er glædeligt, at man i dag vil stemme ja, sådan at denne gifttand bliver trukket ud.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling

Glistrup (FP):

Hvis kristeligt folkeparti her ved afstemningen stemmer, som partiets medlem af udvalget, hr. Arne Bjerregaard, har antydnet i udvalgsbetænkningen, så er kristeligt folkeparti det afgørende parti for, at dette, det mest udpræget kyniske antifamiliepolitikforslag, der har været i folketinget i den tid, vi to partier har siddet i folketinget, bliver vedtaget. Det er nu op til kristeligt folkeparti at vise, om man virkelig vil stemme for det.

Den situation, det drejer sig om, er, at man f. eks. i familien har en eller anden, der er blind eller døv eller invalid eller handicappet, og så slår nogle søskende eller andre sig sammen om at give bidrag til den pågældende. Vedkommende handicappede, der får pengene, bliver beskattet af pengene både efter den nugældende lov og efter det her foreslåede. Men lige siden 1903 har forholdet været det, at den inden for familien, der yder det bidrag, har kunnet trække det fra. Der går jo ikke noget fra samfundet, idet der sker beskatning på den modstående side.

Jeg kan godt forstå, at det er en torn i øjet for de socialistiske partier, der vil drive vore syge og handicappede over på socialkontorerne, hvor de skal ind i behandlersamfundets mekanisme og virkelig kværnes igennem inden for den afdeling af samfundet. Men alle vi, for hvem familien spiller en central rolle, og som det ligger på sinde, at man kan få reelle muligheder for at hjælpe inden for familien, stemmer selvfølgelig nej til dette makværk af et forslag. Vil kristeligt folkeparti virkelig være med blandt dem, der dræber nogle af de sidste muligheder i dansk lovgivning, der giver en tilskyndelse til, at man kan fungere fornuftigt og anstændigt inden for familierne? Det er det, det drejer sig om.

Jeg ved godt, at socialdemokraterne med følge hånligt vil sige om det: ja men der er da ingen, der forbyder dem at hjælpe deres blinde eller døve eller handicappede bror eller søster, de skal bare ikke kunne trække det fra i skat. Det er jo meget godt sagt af det socialdemokrati, der har indført en skatteplyndring som den, vi har her i landet. Når pengene skal dobbeltbeskattes, både hos

[Glistrup]

modtageren – som skal have en ydelse af en sådan størrelse, at der bliver noget tilbage – og, hvis dette forslag bliver vedtaget med kristeligt folkeparti som de udslagsgivende, hos yderen, ja, så dræber man simpelt hen enhver mulighed for overhovedet at kunne have en sådan indbyrdes støtte.

Jeg er ked af, at jeg ikke har adgang til kristeligt folkepartis landsmøde i morgen. Det ville så ganske givet være en central ting at diskutere denne mærkesag for kristeligt folkeparti. Det må være særdeles væsentligt at tage det op til behandling i de kommende dage på kristeligt folkepartis landsmøde.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Lovforslaget indeholder bestemt fremskridt, ikke i hr. Glistrups betydning af ordet, men når det drejer sig om at fremme en fornuftig indkomstskattepolitik. Men lovforslaget er alligevel efter radikal opfattelse så dårligt gennemarbejdet, at vi må stemme imod det.

Lovforslaget bygger bl. a. på, at foreninger og institutioner, der kan godkendes af skatteministeren, fortsat kan modtage gaver, for hvilke giveren kan få skattnedslag. Det har været et gennemgående træk i administrationen af § 8 A, at politik under alle omstændigheder betragtes som noget odiøst og noget forkert, og at »politiske« institutioner derfor aldrig kan godkendes. Det er et forhold, jeg synes, vi – ikke mindst herinde – bør tage op til diskussion. Dette, at politik er noget, man ikke kan befatte sig med, når det gælder om at støtte, får ved administrationen en udstrækning, der er helt forkastelig. Jeg kan f. eks. anføre, at det ikke vil være muligt for en støtteforening til gavn for Kristeligt Dagblad at blive godkendt efter § 8 A. Hvorfor ikke? Nej, Kristeligt Dagblad kommer jo, som ordet siger, hyppigt, næsten dagligt, og beskæftiger sig med politik, altså kan det ikke godkendes.

Dette er efter min mening en administration, der er så forkert, at vi ikke under nogen omstændigheder fra radikal side vil lægge navn til vedtagelse af et lovforslag, der bygger på en så forkert administration.

Arne Bjerregaard (KrF):

Hr. Glistrup fremførte, at ved gennemførelsen af dette lovforslag ville man rette et

slag imod familiesammenholdet. Det kan vi ikke umiddelbart se, og jeg skal da gerne gentage her over for hr. Glistrup og andre, at vi altid har ønsket at kæmpe for familien og familiens ret og mulighed for ligestilling imellem forskellige familier. Vi vil stadig væk fastholde, at det er vores politiske målsætning.

Men jeg vil da også fremføre, at hr. Glistrup og andre, som har råd til det, stadig væk har mulighed for at hjælpe familiemedlemmer. Det står dem frit for.

Vi mener, at vi på mangfoldige områder har et hensigtsmæssigt og veludbygget socialsystem. Man kan sige, det virker forkert på visse områder, det er en anden side af sagen, men vi har et udbygget socialsystem, og vi mener ikke, at vi ved denne lovgivning skal gøre det sådan, at alene de, der har, skal have mulighed for over skattebilletten at flytte midler over til andre, mens de, der ikke har, ikke får denne mulighed. Det er det, man ønsker at fastholde. Der, hvor der er midler til stede, skal man have mulighed for at fastholde dem i familien ved at flytte dem fra højtbeskattede familiemedlemmer til mindre beskattede familiemedlemmer. Det er det, det bruges til, og det er det, man fortsat ønsker det skal bruges til. Man kan påberåbe sig, at det er en social foranstaltning. Jeg tror nok, at der i al fald hos langt de fleste er en manglende forståelse for sociale foranstaltninger ad den vej. Hvorfor bruges det ellers af så få? Kun de, der skal have flyttet nogle midler, bruger det tilsyneladende i øjeblikket.

Det undrer mig, at de partier, som så gladeligt sidste år stemte for, at de, som var uden for landets grænser, skulle underkastes en begrænsning, nu kraftigt går imod, at de mennesker, som er inden for landets grænser, skal underkastes en begrænsning på 10.000 kr. De partier, som stærkest står på, at vi skal have et europæisk fællesskab, som stærkest står på, at vi skulle ind i Det europæiske Fællesskab, for der skulle være lighed – vi skulle have de samme sociale goder, hvad enten vi boede i det ene eller det andet land – de partier stemte gladeligt den nævnte begrænsning igennem sidste år, og nu vil de ikke være med til at gennemføre det, som er en nødvendig konsekvens af det, man så gladeligt vedtog sidste år. Når man ikke vil det, ja, så kan vi andre kun klart sige: det er, fordi man ønsker en klar diskrimination – for

[Arne Bjerregaard]

ikke at sige, det er racediskrimination, man er ude efter.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

De sidste ord, hr. Arne Bjerregaard sagde, skulle han nok have holdt inden for tændernes gærde. Jeg skal blot oplyse for hr. Arne Bjerregaard, der ikke har læst på, hvad der blev sagt i fjor, at da man vedtog en lovgivning i fjor om at begrænse løbende ydelser fra personer, der var indvandret her i landet, og som sendte pengene ud af landet, havde vi fra det konservative folkepartis side en ganske klar stilling til tingene, som vi havde forud for, at det lovforslag om løbende ydelser blev fremsat, nemlig den, at man skulle kunne få fradrag for løbende ydelser, der ydes til personer, der er skattepligtige her i landet, eller til institutioner af nærmere bestemt omfang, der er hjemmehørende her i landet. Det er en klar tilkendegivelse af, hvad man kunne yde til. Det kan man overse, det har man med at gøre, hvorimod man aldeles ikke kan følge de penge, der går ud af landet. Da man begrænsede de beløb, der kunne sendes ud af landet, var det ud fra den betragtning en rimelig ting dog at gå ind for den begrænsning, der lå deri, selv om det ikke var en konsekvent linje.

Dette skal bare være fastslået. Vi fastholder stadig væk, at man bør kunne fradrage løbende ydelser, der ydes til her i landet værende skattepligtige, hvor de så kommer til beskatning, eller ydes til institutioner, der er hjemmehørende her i landet.

(Kort bemærkning).

Fogh Rasmusen (V):

Hr. Arne Bjerregaard gav for lidt siden tinget den overraskende oplysning, at det nu øjensynlig er blevet kristeligt folkepartis familiepolitik og socialpolitik, at det i højere grad er det offentlige sociale sikringssystem, som skal overtage de forpligtelser, som hidtil har ligget personer imellem og inden for familien. Det er i sandhed en overraskende oplysning. Jeg ved ikke, om det synspunkt dækker hele kristeligt folkeparti, men da det nu øjensynlig er hr. Arne Bjerregaards synspunkt, må man stille det spørgsmål, hvorfor hr. Arne Bjerregaard så ikke har ført syns-

punktet ud konsekvent, for jeg har forstået på hr. Arne Bjerregaard, at det fortsat efter kristeligt folkepartis opfattelse skal være sådan, at der er ubegrænset fradragsret for ydelser, der gives til forskellige almenvelgørende institutioner, foreninger osv.

Jeg skal ikke bebrejde kristeligt folkeparti det synspunkt. Vi er enige i, at der bør være en sådan ubegrænset fradragsret, men det er dog vanskeligt at se, hvori kristeligt folkeparti begrunder den forskelsbehandling, at der skal være en begrænsning af fradragsretten hvis der er tale om en ydelse til en person, men der skal være en ubegrænset fradragsret, hvis der er tale om en ydelse til en institution. Som sagt skal vi ikke bebrejde kristeligt folkeparti det synspunkt; vi må bare bebrejde kristeligt folkeparti, at man så ikke fører det konsekvent igennem.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Hr. Hagen Hagensen forsøgte at komme bort fra det, som hr. Arne Bjerregaard omtalte, nemlig at der ikke er nogen sammenhæng mellem det, man gjorde sidste samling, og det, man gør nu. Hr. Hagen Hagensen forsøgte at sige noget om, at man skulle betale skat af det, man modtog her, når det var personer her i landet. Ja men det gælder kun de personer, der i forvejen har anden indtægt; det gælder ikke andre, og det gælder slet ikke de institutioner, der er her i landet, for de er jo gennemgående skattefri.

Jeg tror, det rigtige er at sige, at denne forklaring ikke holder stik. Man ønskede dengang ganske klart i overensstemmelse med det, hr. Ib Stetter dengang udtalte, at diskriminere mod fremmedarbejdere. Det lykkedes at få det gennemført, og så tager man ikke engang konsekvensen, den lille konsekvens, det dog er at sige, at så skal det også gå ud over danskere, som kristeligt folkeparti tog. Man må dog indrømme hr. Arne Bjerregaard, at han tager konsekvensen af det og ikke vil have siddende på sig, at man diskriminerer mod mennesker, bare fordi de har en anden hudfarve og er født et andet sted end i Danmark.

Men tilbage for hr. Arne Bjerregaard står det, at han ikke har forlangt en ordentlig gennemarbejdning. Hvordan kan kristeligt folkeparti godkende et lovforslag, der fortsat

[Bernhard Baunsgaard]

diskriminerer mod et kulturelt foretagende? Det betragter jeg nemlig først og fremmest Kristeligt Dagblad som værende.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Det er rørstrømsk hykleri, når hr. Arne Bjerregaard siger, at kristeligt folkeparti stadig støtter familiesammenholdet o. lign. Det afgørende er ikke, hvilke smukke ord man kan sige, men hvordan man stemmer, og her stemmer kristeligt folkeparti mod noget meget centralt for, at man kan hjælpe inden for familien.

Hr. Arne Bjerregaard havde tre argumenter. Det første var, at han mente, det var de rige, man særlig gavnede, og at de da bare kunne betale. Ja men det kan de ikke. Almindelige familier har ikke evnen til at betale hjælp til en handicappet, når de rammes på begge sider med beskatning både hos yder og modtager.

Det andet, nemlig med at man bare skulle jages hen på socialkontorerne, tog hr. Fogh Rasmussen sig jo så udmærket af.

Det tredje var, at hr. Arne Bjerregaard henviste til det lovforslag, der blev til loven af 10. juni 1981. Ja men fordi vi med glæde spiste den vitaminrige, kraftige, gode kost, som ministeren serverede for os sidste forår som hovedret og var glade for den, skal vi dog ikke affinde os med, når der nu kommer en arsenikbudding som dessert, at sætte os ned og tage den også. De to ting har jo intet med hinanden at gøre. Det, der blev gennemført sidste år, var en sund og rigtig løsning på et problem, som trængte sig meget kraftigt på på danske arbejdspladser med hensyn til den enorme forskelsbehandling, der var på tyrker og danskere, hvor tyrkerne faktisk kunne råde over de samme penge ud over det, der blev holdt tilbage i kildeskat, fordi de kunne sende det ned til Tyrkiet og så låne det tilbage igen, og så var det aldeles skattefrit og lovligt. Derfor kunne de have den dobbelte løn af den, som danske arbejdere havde.

Det, vi stemmer om i dag, er, hvorvidt vi skal gå videre ad den vej med at kvæle familiens muligheder for at være et selv bærende netværk i det danske samfund.

(Kort bemærkning).

Tastesen (S):

Jeg er ikke overbevist om, at hr. Bernhard Baunsgaard har ret i, at Kristeligt Dagblads støtteforening i givet fald vil blive afvist i henhold til ligningslovens § 8 A. Der er en begrænsning i forhold til politiske partier, men Kristeligt Dagblad repræsenterer jo ikke noget politisk parti som sådant og er en støtteforening. Jeg synes, at det giver grundlag for en prøvesag. Hvis Kristeligt Dagblads støtteforening vil prøve sagen i ligningsrådet, skal man være velkommen hertil. Jeg tror, de ligger på den gode side af fortolkningsmulighederne.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Under forarbejderne til denne lovgivning spurgte jeg netop til dette forhold og fik dengang at vide, at det sandsynlige var, at den blev afvist, fordi den tog politisk stilling bogstaveligt talt hver dag og derfor virkede som politisk organ.

Hvis det af denne diskussion fremgår, at de nu pludselig kan godkendes, så er det udmærket, men så beviser det bedst, hvor skrøbeligt grundlaget for loven er, og vi kan ikke være bekendt at vedtage en lov med et så skrøbeligt grundlag. Jeg må fortsat anbefale, at vi stemmer imod alene af den grund.

Arne Bjerregaard (KrF):

Det er stadig dette, at vi skulle angribe familien, som blev fremført af hr. Fogh Rasmussen. Jeg er nødt til at fastholde, at ydeler inden for en personkreds almindeligvis er skattetænkning; i langt de fleste tilfælde vil en nøjere undersøgelse vise, at det er skatte-tænkning. At der selvfølgelig er nogle, der gerne vil hjælpe familiemedlemmer, ikke for at få en mindre skat, men virkelig for at hjælpe, må vi erkende, men det er, så vidt jeg kan tyde det, langt de færreste tilfælde. Det er derfor, vi siger, at der til visse institutioner, velgørende formål osv. stadig væk bør være en ubegrænset sats, fordi disse institutioner kan være med til at udfylde huller, som stadig er i vort sociale system, og som stadig kan være med til at påvirke udviklingen og føre an i aktiviteter, som er til gavn for samfundets hele kulturelle udvikling. Derfor mener vi, at der ingen begrænsning skal være dér.

[Arne Bjerregaard]

Endelig må jeg til hr. Glistrup sige, at vi ønsker lighed, hvad enten vore borgere bor i Danmark eller de bor uden for Danmarks grænser, derfor må man nødvendigvis gennemføre denne lovgivning i konsekvens af det, man vedtog sidste år; det er diskrimination, hvis man ikke gør det.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Det er blot, fordi jeg er meget forbavset over den stilling, kristeligt folkepartis ordfører tager. Jeg er meget chokeret over den stilling, kristeligt folkeparti tager. Derfor anmoder jeg indtrængende kristeligt folkepartis socialpolitiske ordfører, fru Inge Krogh, om at komme herop og fortælle, hvad der begrunder, at kristeligt folkeparti vil handle så asocialt, som der er lagt op til af den skattepolitiske ordfører.

Jeg vil også meget gerne høre, om hr. Chr. Christensen her før landsmødet virkelig vil have kristeligt folkepartis familiepolitik i den grad trådt i ansigtet. Jeg anmoder ham indtrængende om at fortælle os andre, der ikke kan forstå det, hvordan han kan tage en stilling som den, han har gjort. Det er helt uforståeligt, hvordan kristeligt folkeparti kan komme af sted med at reagere, som de gør i denne situation. Vi vil så gerne høre det, inden vi stemmer; må vi ikke godt det?

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

I sine bestræbelser for at bortforklare den sorte plet på kristeligt folkeparti uddybede hr. Arne Bjerregaard i sin sidste omgang ting. For det første sagde han, at der skal være lighed imellem modtagere i udlandet og modtagere i indlandet. Ja men det var jo den lighed, vi indførte for et år siden, for den lighed var netop ikke til stede, når tyrkerne kunne få den dobbelte løn på arbejdspladsen sammenlignet med danskerne, fordi loven var indrettet efter, at modtageren skulle være i et kontrollabelt skattepligtigt miljø, og det var disse mennesker, der får støtte via fremmedarbejderes understøttelseskontrakter, ikke. Der indførte vi ligheden for et år siden, og så består ligheden, men nu vil man altså fra kristeligt folkepartis side i den grad nedgøre alle hensyn til familien ved at få det

ændret, sådan at der nu virkelig skal diskrimineres imod de danske familier; det er ulighed, hr. Arne Bjerregaard talte for. Så sagde hr. Arne Bjerregaard noget om, at han ikke troede, det var så meget. Ja men hvad er det ellers? Dette her drejer sig udelukkende om at hjælpe et sygt, handicappet familiemedlem. Det er rigtigt, at vi ikke ved noget om, hvor meget det er. Vi har som bilag til tillægsbetænkningen fået optrykt skatteministerens udtalelser om, at det er et yderst usikkert skøn, der er tale om, med udgangspunkt i et beløb, som er det eneste, man kender, nemlig 1.265.000 kr. i 1980. Det skal fordeles ud på forskellige grupper, hvoraf denne er den ene, og hvortil ministeren siger, at der ikke er noget grundlag for at finde ud af, hvor meget der ud af disse 1.265.000 kr. falder på denne gruppe, og hvor meget der falder på andre. Men den omstændighed, at det er usikkert, om det er 10.000 familier, 20.000 familier eller 50.000 familier, der rammes af kristeligt folkepartis antifamiliepolitik, kan dog ikke være afgørende; bare det, at der rammes én familie, skulle få folk til at stemme nej til dette her skrækkelige forslag.

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Det er jo mærkeligt, hvis der skulle være 10.000, at vi ikke har hørt fra én eneste af dem, hr. Glistrup, under behandlingen af dette forslag.

Dette forslag drejer sig beløbsmæssigt helt overvejende om de skattefiduser, der knytter sig til private fonde. Det kan godt have været svært for de medlemmer af folketinget, der har fulgt debatten, at holde den kendsgerning fast, men det er det, det drejer sig om. På den baggrund er det jo ikke så mærkeligt, at der altså ikke er en eneste familie, der har henvendt sig til udvalget om dette store familiepolitiske overgreb, som nogle af de borgerlige ordfører mener at foreslagets beløbsgrænse på 10.000 kr. skulle være udtryk for.

De få statistiske oplysninger, vi har på området, de stikprøver, vi har, viser, at det er meget få og meget begrænsede beløb, der rammes af de egentlige forsørgelseskontrakter, og det, der sker for disse forsørgelseskontrakter for danskere, er nøjagtigt det samme som det, der skete for udenlandske statsborgere her i landet sidste år. Derfor er der tale

[Ministeren for skatter og afgifter]

om en ret uforståelig diskriminerende holdning fra de borgerlige partiers side, der sidste år stemte for dette indgreb over for udenlandske statsborgere, når de ikke vil drage konsekvensen, som også hr. Arne Bjerregaard har været inde på.

Så vil jeg gøre den ene bemærkning til hr. Bernhard Baunsgaard, som vistnok udelukkende i denne sag på skatteministeriets lovgivningsprogram for i år ikke kan være enig med regeringen, at jeg forstår hr. Bernhard Baunsgaard sådan, at han er enig i, at har man sagt A, må man også sige B. Hr. Bernhard Baunsgaard sagde ikke A sidste år, derfor vil han heller ikke sige B i år med hensyn til først udlændinge og siden indlændinge. Det er ren tale, men at vi afskaffer en diskrimination med dette forslag, erkender hr. Bernhard Baunsgaard.

Så siger hr. Bernhard Baunsgaard, at dette forslag ikke er ordentligt gennemarbejdet. Jeg ved ikke, hvad vi skulle have foretaget os yderligere for at få det bearbejdet. Det, som hr. Bernhard Baunsgaard hænger sin kritik op på, er, at man ved gennemførelsen af dette forslag skal forvalte begreberne »almennyttige institutioner« og »almenvælgørende foretagender« også for så vidt angår løbende ydelser, for det er kun, hvis man kan komme ind under det begreb, man kan få ubegrænset fradragsret, på samme måde som man jo i en lang årrække efter ligningslovens § 8 A med hensyn til gaver har måttet forvalte og administrere og fortolke disse begreber. De egner sig ikke til udtømmende beskrivelse i lovgivning; derfor er beføjelserne til afgrænsningen lagt over til ligningsrådet, og det er det jo i en lang række andre sammenhænge i skattelovgivningen. Det er derfor, hr. Bernhard Baunsgaard ikke kan få et klart svar med hensyn til Kristeligt Dagblads støtteforøning uden en nærmere bedømmelse i ligningsrådet; det er en bemyndigelse, dette folketing for længst har givet ligningsrådet, når det drejer sig om engangsgaver. Vedtager man dette forslag, kommer det også til at dreje sig om løbende gaver over en årrække. Det er det eneste, der sker, og det kan da ikke være udtryk for nogen forkert administration; det er noget, man med åbne øjne på et tidligere tidspunkt på et beslægtet område har indført.

Glistrup (FP):

I sine forsøg på at hjælpe hr. Arne Bjerregaard vildledte skatteministeren folketinget; det gjaldt både det sidste, skatteministeren sagde om ligningsrådet – skatteministeriet og skatteministeren har til enhver tid forbeholdt sig retten til på tværs af ligningsrådet at afgøre de sager – og det gjaldt navnlig, da skatteministeren forsøgte at fortælle, at dette her er noget med nogle private fondes fidusdispositioner. Det er der intet der tyder på. Vi har én eneste undersøgelse fra skatteministeren. Den er fra Helsingør, hvor der var 24, der brugte den i 1979, hvoraf de 23 var familieforhold og ét var noget med nogle fonde. Derudover har vi ingen undersøgelser i øvrigt om det, og så siger man, at det er det afgørende.

Men hvis det er fondene, det drejer sig om, skal vi så ikke gemme det til efteråret, for der kommer en betænkning fra justitsministeriets fondsudvalg her i sommer, og derefter fremsætter skatteministeren til efteråret forslaget om fonde. Der er i hvert fald ingen grund til at tage fondene frem nu, for de hører ikke hjemme her. Så siger skatteministeren meget typisk: hvis der nu er så mange, der hjælper deres familier rundt omkring i landet, hvorfor er de så ikke kommet i udvalget? Fordi de ikke hører til disse organisationer, der abonnerer på Folketingstidende og Lovtidende, som render her på trapperne hele tiden, og som skatteministeren har sit udspring i. Der er vitterlig mennesker ude i landet, der pukler på for at tjene til at kunne hjælpe et sygt og handicappet familiemedlem, og som ikke har tid til at læse alle skatteministerens forslag og møde op i deputation herinde og lave vrøvl over, at man skal ændre i § 14, stk. 2, i lovebekendtgørelse nr. 637 af 14. juni 1981. Der er intet påfaldende i, at der ikke er en henvendelse til folketinget fra de menneskers side, som vi nu giver et æselspark, hvor der på hoven står liste Q.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal gentage, så der ikke er nogen diskussion om det, at det radikale venstre stemte mod den lovgivning, der foretog indgreb mod indvandrerne, og vi stemmer også mod denne lovgivning; vi har ingen forpligtelse på nogen måde. Jeg kan ikke godtage den argumentation, der går ud på, at når man nu har diskrimineret mod indvandrerne, kan

[Bernhard Baunsgaard]

man ophæve diskrimineringen bare ved at lade det gå ud over danskerne; den går ikke.

Når man indfører § 8 A som en forudsætning for løbende ydelser i visse tilfælde, er det mere nødvendigt end nogen sinde, at administrationen af § 8 A foretages på en måde, der stemmer med opfattelsen i samfundet. Det gør den ikke efter radikal opfattelse, og derfor er det nødvendigt, at vi stemmer imod denne lovgivning, når man indfører § 8 A. Ellers ved jeg, det ville blive brugt mod os ved, at man vil sige: dengang I stemte for det her, som byggede på administrationen af § 8 A, havde I ikke noget at skulle have sagt.

Jeg gentager: i et moderne samfund er det efter min opfattelse urimeligt at blive ved at opfatte politik som noget odiøst, og det er urimeligt, at man fortsætter med at ville udstrække det, at man beskæftiger sig med politik, så langt, som det hidtil har været tilfældet. Jeg rejser ingen diskussion om, at man i ligningsrådet administrerer i overensstemmelse med, hvad man engang har ment i samfundet, men jeg hævder, at dette ikke mere er i overensstemmelse med samfundets opfattelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges med 76 stemmer mod 64.

[De korrekte stemmetal er 74 for, 66 imod og ingen, der hverken stemte for eller imod, jfr. fjerde næstformands rettelse nedenfor].

Fjerde næstformand (Arentoft):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme.

(Lovforslag nr. L 146. Fremsat 10/3 82. Første behandling 18/3 82. Betænkning 30/4 82. Anden behandling 4/5 82).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Glistrup (FP):

Det virkelig gode i dette forslag er, at der spares nogle offentlige udgifter, og er der noget, vi har desperat behov for i dette land i den situation, vi befinder os i, er det besparelser på statens og kommunernes budgetter. Men den måde, man efter at have forkastet fremskridtspartiets konstruktive ændringsforslag ved anden behandling vil spare pengene på, er meget trist. Man forlader sig i meget vidt omfang på, at EDB-systemet allerede fungerer så godt, at man kan arbejde uden at have sikkerhedsnet, og det virker dumdristigt fra ministerens side. Man må håbe, at det går godt, og gud ske lov er det da ikke menneskers velfærd eller helbred, der står på spil, hvis det nu viser sig, at ministeren har været dumdristig.

Vi vil derfor, når vi skal veje for og imod, alt i alt sige, at det afgørende er, at der er besparelser. Derfor stemmer vi ja til dette forslag og ønsker skatteministeren al mulig held og lykke ud fra forhåbningen om, at også han skulle være omgærdet af det gamle ord, at lykken står den kække bi. Lad os håbe, at vi ikke kommer til at fortryde, at vi sparer på den måde, som vi gør ved faktisk allerede nu at fyre så mange vurderingsfolk, som skatteministeren vil fyre inden for en meget kort frist.

Derfor kan vi med de bemærkninger tilslutte os og stemme ja til lovforslaget.

Ivar Hansen (V):

Det er da ubestrideligt, som hr. Glistrup siger, at vi i årenes løb har ledt med lys og lygte efter områder, hvor der kunne findes besparelser, men jeg tror, at denne sag er meget uheldigt valgt for fremskridtspartiet til at give sin tilslutning. For det, der efter vores opfattelse står klart med denne lovgivning, er, at den EDB-teknik og de registre, der nu står til rådighed for vurderingen af fast ejendom som rådgivning, langtfra fungerer tilfredsstillende, således at vi i så høj grad, som der nu lægges op til med gennemførelsen af dette lovforslag, kan forlade os på disse registre.

Derfor er vi alvorligt bange for, at den centralisering, der nu sker af vurderingslov-